

1393. 20/11 15: 2. Beh. af F. t. L. om særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer. 1394

Folketing — at komme igennem med en højere Afgift, men som Finansminister kan jeg umuligt have noget imod, at man forhøjer den paa en Maade, som jeg ikke paa nogen som helst Vis kan anse for glubsk, og jeg maa mene, at Staten trænger til enhver Indtægt, den i Øjeblikket kan faa, ogsaa ad denne Vej, naar Omsætningen ikke i og for sig hindres.

Hvad Udstedelsesstemplet angaar, vil jeg sige, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds jo ogsaa har været med til dettes Forhøjelse, og at dette ikke synes mig at staa ret i Sammenhæng med hans øvrige Stilling i Udvalget. Han er her frivilligt gaaet med til at skaffe Staten en sikker Indtægt, thi det er klart, at forhøjer man de $\frac{2}{3}$ pCt. til 1 pCt., vil der faktisk altid komme en højere Indtægt ind, der vil ikke blive udstedt færre Aktier her i Danmark af den Grund. Det ærede Medlem er vistnok ivrig for i og for sig at skaffe Staten Indtægt — det vil jeg da haabe — under disse trykkende Forhold, men han har dog modsat sig, at man anvendte en Beskatning af Aktie-Omsætningen til denne Indtægtsforøgelse for Staten.

Dette er efter min Mening de Hovedbestemmelser, som er indsatte af Udvalget i Overensstemmelse med Finansministeren. Den ærede Ordfører nævnede dernæst, at man havde imødekommet en Henvendelse fra Vekselererne med Hensyn til Arbitragehandler, og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds sagde, at herved — han bruger sjældent milde eller forsigtige Udtryk — var en af de værste Pletter paa dette Lovforslag fjernet. Jeg vil dog sige, at den svenske Lov, som i høj Grad har været et Mønster for dette Lovforslag, har ikke saadanne Bestemmelser. Det viser dog, at man i Sverige kan arbejde med en saa skrækkelig Skamplet, som der altsaa skulde være her, hvis man ikke havde indsat den Bestemmelse, hvorved Arbitrageforretningen lettes.

Det, som i øvrigt den højtærede Ordfører dvælede ved, og som giver mig Anledning til nogle Bemærkninger, var dels Tilsynsbestemmelserne og dels den § 23, som gælder Skattemyndighedernes mulige Kontrol med saadanne Værdipapirers Salg og Omsætning iblandt de Personer, som

Lovforslaget rammer. Om det første skal jeg sige, at efter min Mening er den Form, Tilsynet nu har faaet, tilstrækkelig, men heller ikke mere end tilstrækkelig. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds gjorde et stort Nummer ud af, at man nu havde fjernet Ordet „udlevere“ med Hensyn til Blankethæfterne, som ifølge Lovforslaget skulde kunne „udleveres“ til vedkommende Tilsynsmand, der mødte hos Vekselereren eller Banken, og i Stedet havde indsat den Bestemmelse, at disse Blankethæfter skal indsendes til Finansministeriet. Den sidste Bestemmelse er fuldkommen betryggende for Finansministeriet, og derpaa er det, det kommer an. Jeg har ikke tænkt mig andet, da Formuleringen af den oprindelige Bestemmelse i Lovforslaget fandt Sted, end at vedkommende Tilsynsmand skulde kunne, om jeg saa maa sige, tage dem med sig. Han har jo Lov til at kontrollere Hæfterne paa Stedet, og hvis han altsaa mente, at der var noget at bemærke ved dem, skulde han have Ret til at tage dem med sig og forelægge dem for højere Myndighed. Hvad der nu vil ske, er dette, at hvis vedkommende Tilsynsmand har fundet noget mistænkeligt ved Blankethæftet, indberetter han dette til Tilsynsmyndigheden, og i saa Tilfælde kan man altsaa forlange Blankethæftet udleveret. Og dernæst har ogsaa Finansministeriet og Tilsynsmyndighederne — udenfor København er det jo ikke Finansministeriet — Ret til efter Tid og Lejlighed til behørig Kontrol at forlange saadanne Blankethæfter udleveret. Men det er naturligvis ikke Meningen at hindre Omsætningen og genere de forretningsdrivende ved med korte Ophold at forlange disse Blankethæfter udleveret.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds sagde, at naar der havde været en Hausse paa Børsen, kunde det være interessant for vedkommende Tilsynsmand at tage Blankethæftet med sig, og saa kunde det flyde om oppe i Finansministeriet og gøres til Genstand for mulig Indiskretion. Men dertil vil jeg sige, at hvis der virkelig var en saadan Lyst til indiskret at blande sig i den Omsætning, som var foregaaet paa Børsen, vilde det ogsaa kunne finde Sted under den Ord-